

Fjorden Tidene

Ville vikinger på handelstokt

Småspeiderne har ankommet leiren og tar fatt på temaet att og fram på deres første økt. Det ble en reise tilbake i tid til vikingtiden når speiderne hadde handelsdag. De føk fra bod til bod for å bytte til seg verdifulle råvarer og for å sikre seg nok sølvmynter til å kunne kjøpe bananer og sjokolade. Med en sånn premie i sikte var det vanskelig å få tak i de ville vikingene som var på handelstokt.

Det lot seg først gjøre når den endelige premien er sikret deles sjokoladen mellom guttene i 4. Bergen-Sandviken, her er det viktig at det blir fordelt likt. «Vi gjør dette for å få godteri» forteller guttene og smiler med sjokolade rundt munnen.

I køen for å kjøpe den gjeveste premien møter vi en jentepatrulje fra Meling speidergruppe. «Vi gjør det mest av alt for å få en premie, den får vi når vi har fått seks sånne godteri ting» forteller en smilende speiderjente. «Vi har lært at det kan være litt greit å bytte ting mot andre ting» forteller Ina. De andre nikker og ser spent mot boden der den store premien venter.

I køen til en bod forteller en «Vi leker vikinger og handler med råvarer» som er en ganske god oppsummering av hva flokksspeiderne foretok seg denne formiddagen.

Tekst: Amalie D. Halleland
Foto: Håkon Broder Lund og Helge Øvsthus

Tidløs klassiker

Igen var småspeiderne i aksjon, denne gangen var den en tidløs klassiker som stod på programmet, det var tid for kakao på bål. Speiderne tok kniver og økser i hånden og startet å lage opptenningsved med stor iver.

Når de unge speiderne skulle fyre opp dukket det opp flere utfordringer, først, hvem skal tenne opp? «Stein, saks, papir!» sier guttene fra Skånevik speiderne, «Yes! Jeg har stein, det slår dere» utbryter Leon. Etter det var bestemt møtte guttene på en ny utfordring. Det blåste over plassen og små fyrstikker slukker forttere enn de tennes. Tilslutt roper Raun «Alle må være vindskjold!» og det gjorde de.

Litt lengre borte møter vi en patrulje fra Meling, der putrer kakaoen i vei mens jentene har speiderskjerfet over øynene

for å unngå røyken. Natalie sier fortvilet at det svir i øynene. Alle gnir seg i øynene for å bli kvitt røyken, en tåre eller to faller her og der. Rebekka forteller stolt at de har laget bålet helt selv, uten hjelp fra voksne. «De fortalte oss bare hvordan vi skulle gjøre det, så delte vi kubbene og tente på»

Når kakaoen er ferdig kokt stimler jentene om kjelene, når det enda ryker av kakaoen smiler Rebekka og forteller at hun bare spiser det som er stivet oppå, hvis ikke brenner hun tungen sin. Etter en stund er det klart for prøvesmaking av kakaoen og jentene gir terningkast. Den får god poengsum med hele to femmere og en sekser. For forblåste speidere blir kakao aldri feil, så dette er ikke en reise i tid, men rett og slett en tidløs klassiker.

Tekst: Amalie D. Halleland

Foto: Håkon Broder Lund

Kanotokt utan kano

Når speidarane skulle ut og utforske vikingtida blei dei møtt av eit vatn med bølger som spruta opp på land og kanoar som ein ikkje kunne setje ut i vatnet. Gruppene handterte detta på forskjellige måtar.

Ei patrulje frå Arna speidargruppe koste seg med økta sjølv om dei ikkje var ute i kano. Etter fleire avsporingar frå tema, inkludert med livshistoria til ei frå patruljen og at Øvre Eidfjord var heimsøkt, kom informasjonen ut av dei.

Dei koste seg med musikk til fottokta og når høgtalaren gjekk tom for straum begynte dei å lage sin eigen musikk med steinar slik som vikingane gjorde. Dei kom seg bort til øyrane og fant seg ein skatt, og nemna at øyrane var veldig ulik handelssenteret øyrane i Arna.

Solheimsviken FA var ikkje like fornøgde med at dei ikkje kunne ut i kanoane på grunn av alle bølgene. Dei meinte at om vikingane for ut på tokt i dårleg vær kunne dei uti med kanoane når det var bølger. Dei meinte det også var litt tro til røynda sidan det var kjedeleg å drive gard, noko som vikingane gjorde.

Sjølv utan kano klarde patruljane å fere på tokt, med litt misnøye og ein god del moro så blei denne økta også suksessfull

Tekst: Eirik Pederson Furuberg
Bilete: Håkon Broder Lund

Pefftreff på Norsk Natursenter

Foto: Håkon Broder Lund

Hei = nei

Oppfordring til Sandsli speidergruppe:

Du skal ikke plage andre, du skal være grei og snill, og ellers kan du gjøre hva du vil.

Hilsen anonym leirsjef

Myk deg opp!

Dagens lille speiderstreck når ryggen blir stivere og stivere for hver dag som går på leir.

Lyrikk & Grafikk

Det er ikke alle som blir like glade, når historie blir trykket om en sjef som må bade. Den historien var kanskje ikke helt sann, men det er virkelig lett å få blod på tann. I dag skal det skrives om dem som dikter og knipser, vi setter stor pris på alle som tipser!

Dagen i dag startet så brått, ute var det både kaldt og vått. Med frokost i magen og kaffe i koppen, var det på tide å finne den første troppen. Timene går og bildene tas, vi ligger på magen i gjørme og gras. Mens det tas bilder av alle mann, oppsøker andre sand og vann. For gjengen i info er ganske mange, det gjør det lettere å blinkskudd fange. Kanskje hadde vi klart oss med færre, men da hadde nok dagene blitt verre. For dagen til info er ganske slapp, og det er nok ikke fordi vi er så kjapp. Det knipses litt bilder og skrives et dikt, ingen andre på leiren kan vel klare slikt?

Mens vi venter på leirens neste flause, er det godt med en liten pause. Da er det godt med vaffel og kake, i hvert fall når vi selv slipper å bake. Kaken må spises for å ikke bli boss, det er virkelig ikke lett å være oss. Som dere sikker nå skjønner, er det ikke rart vi sukker og stønner.

Dagen går videre, avisen skrives ikke selv. Vi må fortelle alt som skjer her blant høye fjell. Her kan man ikke være svak, for det er mye arbeid som ligger bak. Det blir mange sene kvelder, vi må vente på hun som været melder. Alt vi ønsker er å gjøre avisen ferdig, det hadde vært fint å få med en historie verdig. For å gi dere aviser i gave, er det ganske mye vi må kave. Nei denne avisen har ikke noe slør, vi håper dere liker jobben vi gjør!

Lyriker: Kristin S. Jensen

Foto: Max-Hendrik Gelink

Takk for en super leir som vi i info har fått lov til å dekke! Hilsen infosjef Elisabeth (t.v.), lyriker Kristin (midten), fotografene Håkon (t.h.), Erik, Helge og journalistene Amalie og Eirik.

Seks små

Navn: Leona, Solveg, Julie

Alder: 10 år, 8 år om 2 dagar, 9 år

Gruppe: Fanafjell Speidargruppe

Pengar brukt i kiosken: ca. 60, 100, 0

Jorda i år 2100: Masse søppel, sola kjem til å sprenga og det blir mykje pest

Navn: Lucas

Alder: 8 år

Gruppe: 1. Vedavågen sjø

Pengar brukt i kiosken: Ingen kommentar

Jorda i år 2100: Det blir kult og berre teknologi med ingen planter. Det blir også flygande bilar.

Navn: Pernille

Alder: Blir 11 år

Gruppe: Nordfjordeid speidargruppe

Pengar brukt i kiosken: Ingen, pappa kjøpte

Jorda i år 2100: Mykje meir elektrisk, men også mykje forureining. Dei har kanskje også flygebrett.

Navn: Eline

Alder: 9 år om 23 dagar

Gruppe: Rosendal speidargruppe

Pengar brukt i kiosken: Da veit eg ikkje, men ikkje mykje

Jorda i år 2100: Det vil være masse planter, men dei same dyra, men dei et annarledes mat. Klima og flygande bilar blir nok eit problem.

Tekst: Eirik Pedersom Furuberg

Bilete: Helge Øvsthus

Gjett hvem!

I bildet nedenfor er det to velkjente personer, ser du hvem?

	9	8		5	
1	5	3		6	2
		2	6	8	
		1	2	4	9
4	7			1	
		6	4	8	
8			7		1
2	4	9			
7		8	2		

#attogfram

Dagens Instagram-bilde:
@ulv_1.skjold

Leirsjefen spår været for lørdag

"Eidfjord er det tørreste stedet i Hordaland"
Louise, leirsjef

Frokost

Lunsj

Middag

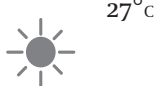

Foto: Håkon Broder Lund

Yr spår været for lørdag

